

עין משפט
גר מצוה

מוסף רש"י

[illegible]

מחלות זליה דזליה כומבין ואין
עלה אמר רב חסדא דכל עיקר
דאי לאו דלהכי אתא אמאי א
חסדא בלא וי"ו: כגון שראוה ב

זה הכלל הכל לפי כבודו אמר ר' עקיבא אפי' עניים שבשיראל ^(א) ורואין אותם כאילו הם בני חורין שירדו מנכסיהם שהם בני אברהם יצחק ויעקב ^(ב) ומעשה באחד שפרע ראשה האשה בשוק באת לפני רבי עקיבא וחייובו ליתן לה ארבע מאות זוז אמר לו רבי תן לי זמן ונתן לו זמן ששמה עומרת על פתח חצרה ושבר את הכל בכנייה וכו' כאיסר שמן גילתה את ראשה והיתה מטפחת ומנחת ידה על ראשה העמיד עליה עדים ובא לפני רבי עקיבא א"ל ^(ג) לזו אני נתן ר' מאות זוז א"ל לא אמרת כלום ^(ד) החובל בעצמו אף על פי שאינו רשאי פטור אחרים שחבלו בו חייבים והוציץ נמיתונוי אף על פי שאינו רשאי פטור אחרים חייבים: **גמ'** איבעיא להו מנה צורי תנן או מנה מדינה תנן תא שמע דההוא גברא דתקע ליה לחבריה אתא לקמיה דר' יהודה נשיאה אמר ליה הא אנא הא ר' יוסי הגלילי הב ליה מנה צורי ש"מ מנה צורי תנן ש"מ מאי הא אנא הא רבי יוסי הגלילי אלימא ה"ק ליה הא אנא דחיותך דהא ר' יוסי הגלילי דאמר מנה צורי זיל הב ליה מנה צורי למימרא דעד נעשה דיין והתניא ^(ה) סנהדרין שראו אחד שחרג את הנפש מקצתן נעשו עדים ומקצתן נעשו דיינים דברי רבי מרפון ר' עקיבא אומר כולם עדים הם ^(ו) יואין עד נעשה דיין עד כאן לא קאמר ר' מרפון אלא דמקצתן נעשו עדים ומקצתן נעשו דיינים אבל עד נעשה דיין לא קאמר כי תניא ההיא יכגון שראו כלילה דלא למעבד דינא ניהו ואיבעית אימא הכי קאמר ליה הא אנא דסבירא לי כרבי יוסי הגלילי דאמר מנה צורי והא סהדי דמסהדי כך זיל הב ליה מנה צורי וסבר רבי עקיבא דאין עד נעשה דיין והתניא ^(ז) והכה איש את רעהו באבן או באגרופו ^(ח) ששמעון

התימני אומר מה אגרוף מיוחד שמסור לעדר ולעדרים פרט לשיצתה מוחתת יד העדרים אמר לה כמה הכרו ועל מה הכרו אם על שוקו או את חבירו מראש הגג או מראש הבירה וכו' או בירה הולכת אצל ביד דין וקול אם נפל מיוחד שהוא מסור לעדרים אף על שהוא אכן מתחת ידו של מכה פמור קתני מיתה הכרו שיודעין כמה הכרו הא הכרו בפניה שמעון התימני קאמר וליה לא סבירא ליה: יו' דנין אותו דיני נפשות ואין דנין אותו דיני מ' אותו דיני ממנות וחוזרין ודנין אותו דיני נג' אין חוזרין ודנין אותו דיני ממנות וכי קרמו ודני' ולידידיה נמי ממנות אמר רבא אשכחתינהו הא מני ר"ש התימני היא דאמר מה אגרוף

רא [נח] מפרש קולא היא או חומרא:
 חמה עומדת על פתח חזירה: וכו'
 יסר: אפי' שאינו רשאי. בדמפרש
 נתייעות אין רשאי לעבור בכל חסות
 (ודברא כפ) חייבין. דעבור בת שנה
 שמי כספ' דלאחר כניסהו (ולפי נח):
 גמ' מנה זורי. כ"ה קלעים ק' חז:
 מנה חדינה. שמיתא שבתה זורי.
 קלע של מדינה חלי חז דלאחר כשור
 שנגח (מלי ד' חל). חלי תקע עלי'
 סי: שרלו כולן. ולמחרת כשצלין
 לדון אין דנין אלא ע"פ שמועה לפיכך

צריך למקצתן להעיד ואם אין שם
אלה י' צריך להושיב אחרים ולהעיד
בפניהם אבל לא ביום ששין ע"פ
הראיה לרבי טרפון מיד ורבי יהודה
והנשיא כרבי טרפון ק"ל: **שמונה**
לעדים ועודים שיכול להביא לבד
לאומרו אל רצוי אגרוף וה לא נעשית
חבלה וו ואם אין רצוי לא ישלם
שמתנת חלושמו של זה ורכותו נחבל:
לשיטתם אכן **מספס** ידי עדים.
שנאמרה אכן וצ"ד לא רצוי אפ"פ
שנאמרה עדים פטור דנעיק אומרו
צ"ד: א"ל ר"ע. וזהו נמי דלכן

נח כ"ד: "וְכִי כִפְּי כִד הַכֶּחֱ
 שְׂדֵרְעִינִי כִמֵּה הַכֶּחֱ. כְּלוּמֵר מִשְׁכּוֹן
 הַמִּטּוֹעַ שֶׁכִּהְיֶה סִבּוֹ לִנְאֻמֵּר: "אֵל
 מֵה. עַל אִיזֵה מֵאֲבִירָיו: "יִפְרֵר נִפְשׁוֹ.
 עוֹךְ שֶׁנִּגְדַּר הֵלֵךְ וְנֹחַ הוּא לִהְיוֹת
 מֵסֵס: "כִּד הוֹלֵכִין אֵלֵי כִירֵה.
 מִתְחִיל. "וְהַטֵּרִים הַכְּמוֹץ בִּיד כִּדֵּה
 מִלְּשָׁחָה וְלִרְאוֹת אֹתָהּ: "אֵל אִם נִפְלֵה
 הַכִּירֵה. קוֹדֵם שֶׁרְאוּהוּ בִּית דִּין כְּלוֹם
 מִזִּרְךְ הַכְּמוֹץ לִחְזוֹר וּלְבָנוֹת הַרְאוֹת
 גִּבְהָה לְבִיד. אֲלֵה אֲשֶׁר־סִמְכִין
 וְכִין לִדְלוֹ עֵדִים מִכְּמִין אֶרֶצְמִיתֵיהוּ
 שֶׁאֲמִירִים לֹא כָךְ וְכֵן הִיָּה וְלֵאמֹר בְּעִיִּין
 מִסּוֹר לַעֲדָה אֲלֵה עֵדִים: "סִרְט
 לְשִׁלּוֹחַ אֶת מִסְפָּה דֵי מֵכֵה. כְּלוּמֵר
 שֶׁנִּגְדַּר מִכּוֹן אֵל רְאוֹה עֵדִים: "וְהוֹלִין
 הֵלֵךְ אֵל רְאוֹה עוֹקֵבֵה לֵיג: "סִפְּהִים.
 אֵדֵם וְאַחֵר כֵּן הוֹיִק: "וְאִין דִּין אֹסֹר
 דִּין מִתּוֹעוֹת. דֵּם אִין מִשְׁלֵם אֲלֵה
 מִגּוֹפוֹ וְהִרֵּה הוּא נִסְקֵל: "וְהוֹרִין וְדִין
 אֹסֹר דִּין נִפְשׁוֹ. וּמִשְׁלֵם מֵהַעֲלִיָּה
 אֲלֵה

ולועדים אף כל שמסור לעדה
 "ע וכי בפני ב"ר הכהו שיועדין
 ציפר נפשו ועוד הרי שדחף
 בית דין הולכין אצל כירה
 חוזר ובונה אלא מה אגרוף
 מסור לעדים פרט לכשיצאה
 לו רבי עקיבא וכי בפני ב"ר
 עד נעשה דיין לרבברו דרבי
 ורבנן שור תם שהמית והזיק
 נזונת מועד שהמית והזיק דין
 נזונת קדמו ודעוהו דיני נפשות
 ודיני נפשות * מאי הוי ליהדר
 לרבנן דבי רב ריבתי וקאמרי
 מיוחד שמסור לעדה לעדים
 אלא

יין עד נעשה דין ולהכי אינטרין
נה דאין עד נעשה דין דמפרש רב
אמר רב חסדא ולא קאמר אמר רב
י"ל ובחנם פירש כן דאפילו כרבי

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וְכִי יִרְבֶּן אָנָשִׁים
וְהָזָה אִישׁ אֶת רַעְיוֹ
בְּאָזְנוֹ אוֹ בְּאֶגְרֹף וְלֹא
יָמוּת וְנָסַל לְמַשְׁקָב
שְׁמוֹת כֹּא יֵה

הנהגות הב"ח

(א) נם' איל רבי לו אמי
טען ד': (ב) תום' דיה
כען וכו' דע"פ הנחלת
ביום ששמשו מנקרי
החולה:

גליון הש"ס

[illegible]